

Якова

¹ Яков, слуга Божий і Господа Ісуса Христа, дванадцяти родам, що розсіяні: Вітайте. ² Усяку радість майте, братте моє, коли впадаєте в різні спокуси, ³ знаючи, що доказ вашої віри робить терпінне; ⁴ терпінне ж нехай мав звершене діло, щоб ви були звершені і повні, ні в чому не маючи недостатку. ⁵ Коли ж у кого з вас не достав премудрости, нехай просить у Бога, котрий дає всім щедро та й не осоромлює, то й дасть ся йому. ⁶ Нехай же просить вірою, нічого не сумнячись; хто бо сумнить ся, той подобен филі морській, котру вітер жене та й розбивав. ⁷ Нехай бо не думав такий чоловік, що прийме що від Бога. ⁸ Чоловік двоєдушний не статечний у всіх дорогах своїх. ⁹ Нехай же хвалить ся брат смиренний висотою своєю, ¹⁰ а багатий смиреннем своїм; бо він, як травяний цвіт, перейде. ¹¹ Зійшло бо сонце із спекою, і висушило траву, і цвіт її опав, і краса лица її зникла; так і багатий в дорогах своїх зівяне. ¹² Блажен чоловік, що витерпить спокусу; тим що, будучи вірний, прийме вінець життя, що обіцяв Бог тим, що люблять Його. ¹³ Ніхто ж у спокусі нехай не каже: Що Бог мене спокутує; Бог бо не спокушуєть ся лихим, і не спокушує сам нікого. ¹⁴ Кожен же спокушуєть ся, надившись і лестившись похоттю своєю. ¹⁵ Потім похоть, зачавши, роджає гріх, гріх же зроблений роджає смерть. ¹⁶ Не заблуджуйтесь, братте моє любе. ¹⁷ Усяке добре даянне і всякий звершений дар з висоти сходить, од Отця сьвітла, в котрого нема переімени ані тіни зміни. ¹⁸ Схотів

бо, то й породив нас словом правди, щоб бути нам якимсь починком творива Його. ¹⁹ Тим же, братте моє любе, нехай і буде всякий чоловік скорий на слуханне, і нескорий на слова, нескорий на гнів. ²⁰ Гнів бо чоловіка правди Божої не чинить. ²¹ Задля того відкинувши всяку погань і останок зла, прийміть у лагідности посаджене слово, що може спасти душі ваші. ²² Будьте ж чинителями слова, а не тільки слухателями, обманюючи себе самих. ²³ Бо, коли хто слухатель слова, а не чинитель, той подобен чоловікові, що дивить ся на природне лице своє в зеркалі. ²⁴ Подививсь бо на себе, та й одійшов, та зараз і забув, який він був. ²⁵ Хто ж дивить ся в звершений закон свободи, та й пробував в ньому, той не слухатель забуваючий, а чинитель діла; такий буде щасливий у діланню своїм. ²⁶ Коли хто думав, що він вірен між вами, не уздаючи язика свого, а обманюючи серце своє, у того марна віра. ²⁷ Ото бо віра чиста і неопоганена перед Богом і Отцем, щоб одвідувати сиріт і вдовиць у горю їх, і держати себе неопоганим од сьвіта.

2

¹ Братте моє, не на лица вважаючи, майте віру Господа нашого Ісуса Христа прославленого. ² Коли бо ввійшов у громаду вашу чоловік з золотим перснем, в одежі осяйній, ввійшов же й вбогий в мізерній одежі, ³ і ви споглянете на того, що носить осяйну одежу, і скажете йому: Ти сідай отут гарно, а вбогому скажете: Ти стань отам, або сідай отут на підніжку моїм, ⁴ то чи не пересуджуєте між собою і не станетесь суддями з ледачими думками? ⁵ Слухайте, братте мов любе: хиба не вбогих сьвіту сього вибрав Бог на багатих вірою і наслідників царства, котре

обіцяв тим, хто любить Його? ⁶ Ви ж зневажили вбогого. Хиба не багаті підневолюють вас, і не вони г тягнуть вас на судища? ⁷ Хиба не вони зневажають добре ім'я, яким вас названо? ⁸ Коли ж оце звершуєте закон царський по писанню: “Люби ближнього свого, як себе самого”, добре чините; ⁹ коли ж на лиця дивитесь, то гріх робите, докорені законом, як переступники. ¹⁰ Кожний бо, хто увесь закон заховав, та згрішить в одному, стане ся у всьому винуватий. ¹¹ Хто бо сказав: “Не чини перелюбу,” Той сказав і: “Не вбивай.” Коли ж не зробиш перелюбу, а вбеш, став ся еси переступником закону. ¹² Так говоріте і так творіте, яко такі, що законом свободним судити метесь. ¹³ Суд бо без милосердя тому, хто не зробив милости, і вихваляєть ся милосерде суду (понад суд). ¹⁴ Ява користь, братте моє, коди хто каже, що віру має, та діл не має? чи може віра спасти його? ¹⁵ Коли ж брат або сестра нагі будугь і жадні щоденної страви, ¹⁶ а з вас хто, скаже їм: Ідіть з миром, грійтесь і годуйтеся, а не дасть їм потрібного для тіла; яка (з того) користь? ¹⁷ Так само й віра, коди діл не має, мертва сама по собі. ¹⁸ Ну, скаже хто: Ти віру маєш, а я діла маю. Покажи мені віру твою з діл твоїх, а я тобі докажу з діл моїх віру мою. ¹⁹ Ти віруєш, що Бог один; добре робиш: і біси вірують, та й тремтять. ²⁰ Чи хочеш же зрозуміти, чоловіче марний, що віра без діл мертва? ²¹ Авраам, отець наш, хиба не з діл справдив ся, піднявши Ісаака, сина свого, на жертівник? ²² Чи бачиш, що віра допомагала ділам його, і ділами звершилась віра? ²³ І сповнилось писанеє, що глаголе: “Увірував же Авраам Богові й полічено йому за праведність, і другом Божим наречено його.” ²⁴ Чи бачите ж оце, що з

діл оправдуєть ся чоловік, а не з однієї віри? ²⁵ Так само і Раава блудниця хиба не з діл справдилась, прийнявши посланців і вивівши їх иншою дорогою? ²⁶ Яко бо тіло без духа мертва, так і віра без діл мертва.

3

¹ Не бувайте многі учителями, братте моє, знаючи, що більший осуд приймемо. ² Багато бо грішимо всі. Коли хто в слові не грішить, се звершений чоловік, сильний обуздати і все тіло. ³ Ось бо і коням узди в роти вкладаємо, щоб слухали нас, і все тіло їх повертаємо. ⁴ Ось і кораблі, хоч які величезні, і страшеними вітрами носять ся, обертають ся малим стерном, куди воля стерника хоче. ⁵ Так само й язик - малий член, а вельми хвалить ся. Ось малий огонь, а які великі речі палить! ⁶ Язык огонь, світ неправди; так, язик стоїть між членами нашими, сквернячи все тіло, і палючи круг природи, а запалюючись од геенни. ⁷ Всяка бо природа, звіврей і птиць, гадів і морських (звіврів) вгамовуєть ся і вгамовано природою чоловічою; ⁸ язика ж ніхто з людей не може вгамувати, без упину бо (се) зло, повне отрути смертоносної. ⁹ Ним благословляємо Бога і Отця, і ним кленем людей, що постали поподобію Божому. ¹⁰ Із тих же уст виходить благословенне і проклін. Не подобає, братте моє любе, сьому так бути. ¹¹ Хиба криниця з одного джерела випускає солодке і гірке? ¹² Хиба може, братте моє, смоківниця маслини родити, або виноградина смокви? Так само ні одна криниця не дає солоної і солодкої води. ¹³ Хто мудрий та розумний міми вами, нехай покаже з доброго життя діла свої в лагідности і премудрости. ¹⁴ Коли ж гірку зависть маєте та

сварку в серці вашому, то не величайтесь і не кривіть на правду. ¹⁵ Не сходить ся премудрость звише, а земна (вона), душевна, бісовська. ¹⁶ Де бо зависть та сварка, там безладде і всяке лихе діло. ¹⁷ А та премудрость, що звише, найперше чиста, потім мирна, лагідна, покірлива, повна милости і добрих овочів, безсторонна і нелицемірна. ¹⁸ Овощ же праведности сієть ся в упокої тим, хто творить упокій.

4

¹ Звідкіля війни та сvari в вас? Чи не звідсіля: з розкошів ваших, що воюють у членах ваших? ² Бажаєте, та й не маєте; убиваєте і завидуєте, та й не можете осягти; сваритесь і воюєте, та й не маєте, тим що не просите. ³ Просите, та й не приймаєте, тому що погано просите, щоб обернути на розкоші ваші. ⁴ Перелюбники і перелюбниці! хиба не знаєте, що любов сьвіта сього - вражда проти Бога? Оце ж, хто хоче бути приятелем сьвіту, той стаєть ся ворогом Бога. ⁵ Або думаєте, що марно писанне глаголе: до зависти пре Дух, що вселив ся в нас?" ⁶ Більшу ж дає благодать; тим же і глаголе: "Господь гордим противить ся, смиренным же дає благодать." ⁷ Коріте ся ж оце Богу, противтеся ж дияволіві, то й утіче од вас. ⁸ Приближуйтесьдо Бога, то й приблизить ся до вас; очистіть руки грішники, і направте серця (ваші) двоєдушники. ⁹ Страдайте, сумуйте та плачте сьміх ваш у плач нехай обернеть ся і радість у горе. ¹⁰ Смирітесь перед Господом, то в підійме вас. ¹¹ Не осуджуйте один одного, братте; хто бо осуджує брата та судить брата свого, осуджує закон і судить закон; коли ж закон судиш, то ти не чинитель закону, а суддя. ¹² Один єсть Законодавець,

що може спасти і погубити; ти ж хто всі, що судиш другого? ¹³ А нуте ж ви, що говорите: Сьогодні або завтра підемо в той і той город, і пробудемо там рік, та торгувати мем та дбати мем, ¹⁴ (ви, що не знаєте, що буде завтрашнього. Яке бо життє ваше? та же ж воно пара, що на малий час явить ся, а потім счезає.) ¹⁵ Замість щоб говорити вам: Коли Господь зводить та живі будемо. то зробимо се або те. ¹⁶ Нині ж хвалитесь у гордошах ваших. Усяка така хвала лиха. ¹⁷ Оце ж хто знав, як чинити добро, та й не чинить, тому гріх.

5

¹ Ануте ж ви, багаті, плачте ридаючи над злиднями вашими, що надходять. ² Багатство ваше згнило, і шати ваші міль поїла. ³ Золото ваше та срібло поржавіло, і ржа їх на свідчення проти вас буде, і з'їсть тіло ваше, як огонь ⁴ Ось, плата робітників, що порали ниви ваші, задержана од вас, голосить; і голосіннв женців до ушей Господа Саваота дійшло ⁵ Розкошували ви на землі та буяли; повгодовували серця ваші, мов на день заколення. ⁶ Осудили ви, убили праведного; він не противив ся вам. ⁷ Терпіть же оце, братте моє, аж до приходу Господнього. Ось, ратай жде доброго овочу з землі, дожидаючись терпівиво його, доки прийме дощ ранній і пізній. ⁸ Терпіть же й ви, утвердіте серця ваші, бо прихід Господень наближуєть ся. ⁹ Не зітхайте один на одного, братте, щоб вас не осуджено - ось, суддя перед дверима стоїть. ¹⁰ За взір тяжкої муки і довгого терпіння прийміть, братте моє, пророків, що глаголали імям Господнім. ¹¹ Ось, ми звемо блаженними, хто терпів. Про терпінне Йовове чули

ви, і кончину Господню виділи, бо Господь вельми милосерний і благий. ¹² Перше ж усього, братте моє, не кленітьєсь ні небом, ні землею, ні іншою якою клятьбою; а нехай буде в вас “ТАК, так, ні, ні”, щоб не впали ви в осуд. ¹³ Хто між вами тяжко страдає? нехай молить ся. Хто радїє? нехай сьпіває. ¹⁴ Чи хто нездужав між вами, нехай призове пресвитерів церкви, і нехай молять ся над ним, помазавши його оливою в імя Господне; ¹⁵ і молитва віри спасе болящого, і підїме його Господь; а коли гріхи вчинив, відпустять ся йому ¹⁶ Визнавайте один одному гріхи, і моліте ся один за одного, щоб сцїлитись вам. Много бо може молитва праведного ревна. ¹⁷ Ілия був чоловік подобний нам страстями, а помоливсь молитвою, щоб не було дощу, то й не було дощу на землі три роки і шість місяців. ¹⁸ А знов помолив ся, то й дало небо дощ, і земля зростила овощ свій. ¹⁹ Братте, коли хто з вас заблудить від правди, і наверне хто його, ²⁰ нехай знає, що навернувший грішника від блудної дороги його спасе душу від смерти і покрив множество гріхів.

Новий Завіт. Переклад П. Куліша
The New Testament in Ukrainian, translated by P.
Kulich in 1871

Public Domain

Language: Українська (Ukrainian)

Translation by: Panteleimon Kulish

2021-10-16

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Nov 2022 from source files
dated 22 Nov 2019

1d4fcb6c-e42a-5d5b-a622-85571c976358